

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, กองวางแผนโครงการ. นโยบาย และแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิง - อนุรักษ์ (Ecotourism) ปีพ.ศ. 2538-2539. (กรุงเทพฯ : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2539.)
- คุณไพ (นามแฝง). นิเวศท่องเที่ยว : มิติใหม่ของการจัดนำเที่ยว. ขวัญเรือน ฉบับ 545 (สิงหาคม 2537), หน้า 158-159.
- จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์, ภาควิชาภูมิสถาปัตยกรรม. คู่มือพัฒนาภูมิทัศน์เมือง เพื่อการท่องเที่ยว. 2531.
- ชาญชัย ดวงจิตต์. การท่องเที่ยวกับปัจจัยในเชิงจิตวิทยา. จุลสารการท่องเที่ยว 2 (เมษายน 2526)
- เดชา บุญค้ำ. การใช้ภูมิสถาปัตยกรรมกับการวางแผนพื้นที่ในอุทยานแห่งชาติในประเทศไทย อ้างใน การสัมมนาหัวหน้าอุทยานแห่งชาติ. กองอุทยานแห่งชาติ, กรมป่าไม้, 2527.
- ทวีวงศ์ ศรีบุรี. การวิเคราะห์ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม. (กรุงเทพฯ : บริษัท มายด์ พับลิชชิ่ง จำกัด), 2538.
- นันทิภา เกิดชื่น. ขีดความสามารถทางสังคมของแหล่งท่องเที่ยวประเภทชายหาด ศึกษาเฉพาะกรณี เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง. วิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญาสังคมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสิ่งแวดล้อม. มหาวิทยาลัยมหิดล, 2533.
- บุญเรือง สายศร. ข้อคิดเห็นบางประการเกี่ยวกับนโยบายการจัดการอุทยานแห่งชาติ อ้างใน การสัมมนาหัวหน้าอุทยานแห่งชาติ. กองอุทยานแห่งชาติ, กรมป่าไม้, 2527.
- ประมุข แก้วเนียม. คู่มือการวางแผนพัฒนาและจัดการชายฝั่งทะเลสำหรับประเทศไทย. กรุงเทพฯ. พงศธร เกษสำลี. การพิจารณาแหล่งท่องเที่ยวในการจัดทัศนศึกษาสำหรับเยาวชน. ททท. 9. (กค.-กย. 2533), 2533.
- มหิดล, มหาวิทยาลัย, คณะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์. รายงานฉบับสุดท้ายการจัดทำแผนการจัดการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติบริเวณหาดแม่พิมพ์ จังหวัดระยอง. เสนอต่อ สำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม, 2536.
- วิมลสิทธิ์ หรยางกูร. พฤติกรรมมนุษย์กับสภาพแวดล้อม (มูลฐานทางการพฤติกรรมเพื่อการออกแบบและวางแผน, (สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์ : กรุงเทพฯ), พิมพ์ครั้งที่ 4, 2537.
- วิวัฒน์ชัย บุญยภักดี. ศักยภาพสำคัญอย่างไรต่อแหล่งท่องเที่ยว. วารสารการท่องเที่ยว ฉบับที่ 7 (มกราคม 2531), หน้า 42-49.
- ศรีพร สมบุญธรรม. การพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน (Sustainable Tourism Development). วารสารการท่องเที่ยวฉบับที่ 12 (เมษายน-มิถุนายน 2536) หน้า 25-30.
- สาธิต ประเสริฐ. การศึกษาประเมินศักยภาพทางกายภาพและสังคมในการรองรับการท่องเที่ยวของอุทยานแห่งชาติภูกระดึง. วิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการบริหารสิ่งแวดล้อม, มหาวิทยาลัยมหิดล, 2538.
- สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์. คู่มือการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบริเวณเนินเขา. กรุงเทพฯ. 2530.

- สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์. คู่มือการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวแหล่งท่องเที่ยวชายทะเล กรณีตัวอย่างเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี. กรุงเทพฯ. 2530.
- สถาบันเพื่อการพัฒนาประเทศไทย. โครงการทบทวนแผนแม่บทในการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศ. จัดพิมพ์ครั้งที่ 2, กรุงเทพฯ, 2536.
- สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย. การศึกษาขีดความสามารถในการรองรับการพัฒนาการท่องเที่ยวของเกาะพีพี. กรุงเทพฯ, 2535.
- สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย. การศึกษาทบทวนแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวเกาะสมุย ภายใต้ขีดความสามารถที่รองรับได้. กรุงเทพฯ, 2538.
- สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย. การศึกษาขีดความสามารถในการรองรับการพัฒนาการท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวเกาะสมุย. กรุงเทพฯ, 2531.
- สถาบันวิจัยสภาวะแวดล้อมจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. แผนหลักพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดระยอง จันทบุรี และตราด. กรุงเทพฯ, 2528.
- สถาบันวิจัยสภาวะแวดล้อมจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. แผนหลักพัฒนาการท่องเที่ยวเมืองพัทยา และจังหวัดระยอง จันทบุรี ตราด. กรุงเทพฯ, 2534.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ, สำนักนายกรัฐมนตรี. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 พ.ศ. 2535-2539, 2539.
- สำนักงานวิชาการ, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. การศึกษาขีดความสามารถรองรับได้ด้านการท่องเที่ยวของอุทยานแห่งชาติตะรุเตา. กรุงเทพฯ, 2535.
- สุวิวัฒนา ชาดานิติ. รายงานการวิจัยการพัฒนาเมืองหลักของประเทศในช่วงแผน 5. กรุงเทพฯ:ภาควิชาการวางแผนภาคและเมือง, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523. (อัดสำเนา)
- เสรี วังไพจิตร. จุดหักเหอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวชนวนก่อให้เกิดกระบวนการนิเวศวิทยาทางการเมือง, วิทยาลัยพณิชยการวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักรหลักสูตรป้องกันราชอาณาจักรภาครัฐร่วมกับเอกชนรุ่นที่ 3 ปี 2533-2534.
- เสรี เวชบุษกร. แนวทางการจัดการอุทยานแห่งชาติ อ่างใน การสัมมนาหัวหน้าอุทยานแห่งชาติ. กองอุทยานแห่งชาติ, กรมป่าไม้, 2527.

ภาษาอังกฤษ

- Boo, Elizabeth. Ecotourism : The Potentials and Pitfalls. Vol. 1 and 2. Washington DC. World wildlife Fund. ., 1990
- Hall, E.T. The Hidden Dimension. Garden City, N.Y. : Doubleday, 1966.
- Hector Ceballos-Lascurain. Parks. Tourism, Ecotourism and Protected areas, 1990.
- Lyman, S.M. and Scott, M.B. Territoriality : A neglected Sociological Dimension. Social Problems, 1967.
- Lynch, K. The Image of the City. Cambridge Mass : MIT. Press, 1960.
- Mc Intosh, Robert W Goeldner, Charles R. Tourism principle, Practice. Philosophies, fifth edition. New York : John Wiley & Sone Inc, 1986.

Robinson, H. A Geography of Tourism. London : Chaucer Press, 1976.

Stes, D. Space, Territoriality and Human Movements. Lanscape, 1965.

Wetern. Ecotourism: A Guide for Planner & Managers. The Ecotourism Society. North Bennington, 1993.

World Commission Environment and Development. Our Common Future. Oxford, Great Britain: Oxford University Press, 1987.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(สำนวน)

ฉบับพิเศษ หน้า 6 - 8

เล่มที่ 98 ตอนที่ 162

ราชกิจจานุเบกษา

1 ตุลาคม 2524

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดบริเวณที่ดินป่าเขาแหลมเทียน เขาเปล็ด เขาแหลมหญ้า เกาะเสม็ด
และเกาะใกล้เคียง ในท้องที่ตำบลเพ อำเภอเมืองระยอง และตำบลแกลง

อำเภอแกลง จังหวัดระยอง

ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ

พ.ศ. 2524

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ 22 กันยายน 2524

เป็นปีที่ 36 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดบริเวณที่ดินป่าเขาแหลมเทียน เขาเปล็ด เขาแหลมหญ้า
เกาะเสม็ด และเกาะใกล้เคียง ในท้องที่ตำบลเพ อำเภอเมืองระยอง และตำบลแกลง
จังหวัดระยอง ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 159 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และ
มาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2504 จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ
ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “ พระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินป่า
เขาแหลมเทียน เขาเปล็ด เขาแหลมหญ้า เกาะเสม็ด และเกาะใกล้เคียง ในท้องที่ตำบลเพ
อำเภอเมืองระยอง และตำบลแกลง อำเภอแกลง จังหวัดระยอง ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ
พ.ศ. 2524 ”

มาตรา 2 พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุ
เบกษา เป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้บริเวณป่าที่ดินเขาแหลมเทียน เขาเปล็ด เขาแหลมหญ้า เกาะเสม็ด
และเกาะใกล้เคียง ในท้องที่ตำบลเพ อำเภอเมืองระยอง และตำบลแกลง อำเภอแกลง
จังหวัดระยอง ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ เป็นอุทยานแห่งชาติ

มาตรา 4 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รักษาการตามพระราช
กฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ป. ตีนสุลลันทน์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจากป่าเขาแหลมเทียน
เขาเปล็ด เขาแหลมหญ้า เกาะเสม็ด และเกาะใกล้เคียง ในท้องที่ตำบลเพ อำเภอเมืองระยอง
และตำบลแกลง อำเภอแกลง จังหวัดระยอง เนื้อที่ประมาณ 81,875 ไร่ ประกอบด้วย
ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญและมีค่า เช่น ป่าไม้ ของป่า สัตว์ป่า นานาชนิด กับมีสภาพ

ธรรมชาติที่สวยงาม โดยเฉพาะที่เกาะเสม็ด นอกจากมีธรรมชาติที่สวยงามแล้ว ยังมีความ
สำคัญในทางวรรณคดีไทย และมีเกาะบริวารอยู่ใกล้ ๆ หลายเกาะ เป็นที่อาศัยและวางไข่ ของนก
นางนวลและนกอื่น ๆ สมควรกำหนดให้เป็นอุทยานแห่งชาติ ตามพระราชบัญญัติ

อุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2504 เพื่ออนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และสภาพธรรมชาตินั้นให้คงอยู่
เช่นเดิม มิให้ถูกทำลายหรือเปลี่ยนแปลงสภาพไป เพื่อประโยชน์ในการพักผ่อนหย่อนใจของ
ประชาชน เพื่อการศึกษาค้นคว้าและเพื่ออำนวยความสะดวกอื่นแก่รัฐและประชาชน จึงจำเป็น
ต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

สำเนาถูกต้อง

มานพ อิมอร่าม

(นายมานพ อิมอร่าม)

เจ้าพนักงานป่าไม้ 3 กองอุทยานแห่งชาติ

(สำเนา)
พระราชบัญญัติ
อุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2504

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ 22 กันยายน พ.ศ. 2504

เป็นปีที่ 16 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยอุทยานแห่งชาติ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2504”

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 3 บรรดาบทกฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้หรือซึ่งขัดแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้

(1) “ที่ดิน” หมายความว่า พื้นที่ดินทั่วไป และให้หมายความรวมถึง ภูเขา ห้วย หนอง คลอง บึง บาง ลำน้ำ ทะเลสาบ และเกาะที่ชายทะเลด้วย

(2) “อุทยานแห่งชาติ” หมายความว่า ที่ดิน ที่ได้กำหนดให้เป็นอุทยานแห่งชาติตามพระราชบัญญัตินี้

(3) “ไม้” หมายความว่า ความรวมถึงพันธุ์ไม้ทุกชนิดทั้งที่เป็นต้น เป็นกอ เป็นเถา ตลอดจนส่วนต่าง ๆ ของไม้

(4) “สัตว์” หมายความว่า ความถึงสัตว์ทุกชนิด ตลอดจนส่วนต่าง ๆ ของสัตว์ สิ่งที่เกิดจากสัตว์ และสิ่งที่สัตว์ทำขึ้น

(5) “พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

(6) “อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมป่าไม้

(7) “รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 5 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ และออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด 1

การกำหนดที่ดินให้เป็นอุทยานแห่งชาติ

มาตรา 6 เมื่อรัฐบาลเห็นสมควรกำหนดบริเวณที่ดินแห่งใดที่มีสภาพธรรมชาติเป็นที่น่าสนใจให้คงอยู่ในสภาพธรรมชาติเดิมเพื่อสงวนไว้ให้เป็นประโยชน์แก่การศึกษาและร่นรมย์ของประชาชน ก็ให้มีอำนาจกระทำได้โดยประกาศพระราชกฤษฎีกา และให้มีแผนที่แสดงแนวเขตแห่งบริเวณที่กำหนดนั้นแนบท้ายพระราชกฤษฎีกาด้วย

ที่ดินที่กำหนดให้เป็นอุทยานแห่งชาตินั้น ต้องเป็นที่ดินที่มีได้อยู่ในกรรมสิทธิ์หรือครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายของบุคคลใดซึ่งมิใช่ทบวงการเมือง

มาตรา 7 การขยายหรือการเพิกถอนอุทยานแห่งชาติ ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนให้กระทำโดยพระราชกฤษฎีกา และในกรณีที่มีใช่เป็นการเพิกถอนอุทยานแห่งชาติทั้งหมด ให้มีแผนที่แสดงเขตที่เปลี่ยนแปลงไปแนบท้ายพระราชกฤษฎีกาด้วย

มาตรา 8 ให้นักงานเจ้าหน้าที่จัดให้มีหลักเขตและป้าย หรือเครื่องหมายอื่นแสดงเขตอุทยานแห่งชาติไว้ตามสมควร เพื่อให้ประชาชนเห็นได้ว่าเป็นเขตอุทยานแห่งชาติ

หมวด 2

คณะกรรมการอุทยานแห่งชาติ

มาตรา 9 ให้มีกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “ คณะกรรมการอุทยานแห่งชาติ ” ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงเกษตรเป็นประธาน อธิบดีกรมป่าไม้ ผู้แทนกรมมหาดไทย ผู้แทนกรมที่ดิน และกรรมการอื่นไม่เกินสิบเอ็ดคน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง

มาตรา 10 กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

มาตรา 11 นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา 10 กรรมการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (1) ตาย
- (2) ลาออก
- (3) คณะรัฐมนตรีให้ออก
- (4) เป็นบุคคลไร้ความสามารถ หรือเสมือนไร้ความสามารถ
- (5) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่คดีความผิดที่เป็นลหุโทษหรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท

เมื่อกรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ คณะรัฐมนตรีอาจแต่งตั้งผู้อื่นแทนได้ กรรมการผู้ได้รับแต่งตั้งตามความในวรรคก่อนอยู่ในตำแหน่งตามวาระเท่าที่ผู้ที่ตนแทน

มาตรา 12 การประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อยู่ในที่ประชุม ให้คณะกรรมการเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุม ให้ถือเอาเสียงข้างมาก
กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธาน
ในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งเสียงเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา 13 การประชุมทุกคราว ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่ต่ำกว่ากึ่งจำนวนของ
กรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

มาตรา 14 คณะกรรมการจะตั้งอนุกรรมการเพื่อพิจารณา หรือปฏิบัติการอย่างใด
อย่างหนึ่ง ตามที่คณะกรรมการมอบหมายก็ได้

มาตรา 15 คณะกรรมการมีหน้าที่ให้คำปรึกษาต่อรัฐมนตรีในเรื่องต่อไปนี้

- (1) การกำหนดที่ดินให้เป็นอุทยานแห่งชาติ และการขยายหรือการเพิกถอนอุทยาน
แห่งชาติ
- (2) การคุ้มครองและดูแลรักษาอุทยานแห่งชาติ
- (3) เรื่องที่รัฐมนตรีปรึกษา

หมวด 3

การคุ้มครองและดูแลรักษาอุทยานแห่งชาติ

มาตรา 16 ภายในเขตอุทยานแห่งชาติ ห้ามมิให้บุคคลใด

- (1) ยึดถือหรือครอบครองที่ดิน รวมตลอดถึงก่อสร้าง แผ้วถาง หรือเผาป่า
- (2) เก็บหา นำออกไป ทำด้วยประการใด ๆ ให้เป็นอันตราย หรือทำให้เสื่อมสภาพ
ซึ่งไม้ ยางไม้ น้ำมันยาง น้ำมันสน แร่ หรือทรัพยากรธรรมชาติอื่น
- (3) นำสัตว์ออกไป หรือทำด้วยประการใด ๆ ให้เป็นอันตรายแก่สัตว์
- (4) ทำด้วยประการใด ๆ ให้เป็นอันตรายหรือทำให้เสื่อมสภาพแก่ดิน หิน กรวด
หรือทราย
- (5) เปลี่ยนแปลงทางน้ำหรือทำให้น้ำในลำน้ำ ลำห้วย หนอง บึง ท่วมท้น หรือ
เหือดแห้ง
- (6) ปิดหรือทำให้กีดขวางแก่ทางน้ำหรือทางบก
- (7) เก็บหา นำออกไป ทำด้วยประการใด ๆ ให้เป็นอันตรายหรือทำให้เสื่อมสภาพ
ซึ่งกล้วยไม้ น้ำผึ้ง ครั่ง ถ่านไม้ เปลือกไม้ หรือมูลค้างคาว
- (8) เก็บ หรือทำด้วยประการใด ๆ ให้เป็นอันตรายแก่ดอกไม้ ใบไม้ หรือผลไม้
- (9) นำยานพาหนะเข้าออกหรือขับขี่ยานพาหนะในทางที่มีได้จัดไว้เพื่อการนั้น เว้น
แต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่
- (10) นำอากาศยานขึ้นลงในทางที่มีได้จัดไว้เพื่อการนั้น เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจาก
พนักงานเจ้าหน้าที่

(11) นำหรือปล่อยปลุสสัตว์เข้าไป

(12) นำสัตว์เลี้ยงหรือสัตว์พาหนะเข้าไป เว้นแต่จะได้ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติของรัฐมนตรี

(13) เข้าไปดำเนินกิจการใด ๆ เพื่อหาผลประโยชน์ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

(14) ปิดประกาศ โฆษณา หรือขีดเขียนในที่ต่าง ๆ

(15) นำเครื่องมือสำหรับล่าสัตว์ หรือจับสัตว์หรืออาวุธใด ๆ เข้าไป เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ และปฏิบัติตามเงื่อนไขซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้อนุญาตนั้นกำหนดไว้

(16) ยิงปืน ทำให้เกิดระเบิดซึ่งวัตถุระเบิด หรือจุดดอกไม้เพลิง

(17) ส่งเสียงอื้อฉาว หรือกระทำการอื่นอันเป็นการรบกวน หรือเป็นที่เดือดร้อนรำคาญแก่คนหรือสัตว์

(18) ทิ้งขยะมูลฝอยหรือสิ่งต่าง ๆ ในที่ที่มีได้จัดไว้เพื่อการนั้น

(19) ทิ้งสิ่งที่เป็นเชื้อเพลิงซึ่งอาจทำให้เกิดเพลิง

มาตรา 17 ห้ามมิให้บุคคลใดกระทำให้หลักเขต ป้าย หรือเครื่องหมายอื่น ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ จัดให้พระราชบัญญัตินี้ เคลื่อนที่ ลบเลือน เสียหายหรือไร้ประโยชน์

มาตรา 18 บุคคลซึ่งเข้าไปในเขตอุทยานแห่งชาติ ต้องปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งได้สั่งให้ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด โดยอนุมัติของรัฐมนตรี

มาตรา 19 บทบัญญัติในมาตรา 16 และมาตรา 17 มิให้ใช้บังคับแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งปฏิบัติการไปเพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองและดูแลรักษาอุทยานแห่งชาติ หรือการศึกษาหรือวิจัยทางวิชาการ หรือเพื่ออำนวยความสะดวกในการทัศนจาร หรือการพักอาศัยหรือเพื่ออำนวยความสะดวก หรือให้ความรู้แก่ประชาชน ทั้งนี้ต้องเป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด โดยอนุมัติของรัฐมนตรี

มาตรา 20 การจับกุมปราบปรามผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นพนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา 21 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้กระทำความผิดตามมาตรา 16 ออกจากเขตอุทยานแห่งชาติ หรืองดเว้นกระทำการใด ๆ ในเขตอุทยานแห่งชาติ

มาตรา 22 ในกรณีที่มีการฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ เป็นเหตุให้มีสิ่งปลูกสร้างขึ้นใหม่ หรือมีสิ่งอื่นใดในอุทยานแห่งชาติผิดไปจากสภาพเดิม ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้ผู้กระทำความผิดทำลาย หรือรื้อถอนสิ่งนั้น ๆ ออกไปให้พ้นอุทยานแห่งชาติ หรือทำให้สิ่งนั้น ๆ กลับคืนสู่สภาพเดิมแล้วแต่กรณี ถ้าผู้กระทำความผิดไม่ปฏิบัติตาม หรือถ้าไม่รู้ตัวผู้กระทำความผิด หรือเพื่อป้องกันหรือบรรเทาความเสียหายแก่อุทยานแห่งชาติพนักงานเจ้าหน้าที่จะกระทำการดังกล่าว แล้วอย่างไรอย่างหนึ่งเสียเองก็ได้ตามสมควรแก่กรณี และผู้กระทำความผิดมีหน้าที่ชดใช้ค่าใช้จ่ายที่ต้องเสียไปในการที่พนักงานเจ้าหน้าที่กระทำเสียเองนั้น

หมวดที่ 4

เบ็ดเตล็ด

มาตรา 23 ถ้าเห็นเป็นการสมควรให้ประชาชนชำระเงิน เนื่องในการที่เจ้าหน้าที่ให้บริการ หรือให้ความสะดวกต่าง ๆ ในอุทยานแห่งชาติ หรือให้บุคคลใดเสียค่าธรรมเนียม หรือค่าธรรมเนียมหรือค่าตอบแทน สำหรับการที่ได้รับอนุญาตให้ดำเนินกิจการหรือพักอาศัย อยู่ในอุทยานแห่งชาติ อธิบดีมีอำนาจกำหนดอัตราและวางระเบียบเกี่ยวกับการเก็บค่าบริการ ค่าธรรมเนียมและค่าตอบแทนดังกล่าวได้ ทั้งนี้ โดยอนุมัติของรัฐมนตรี

เงินที่เก็บได้ตามวรรคก่อน เงินที่มีผู้บริจาคเพื่อบำรุงอุทยานแห่งชาติ เงินค่าปรับที่พนักงานเจ้าหน้าที่เปรียบเทียบตามมาตรา 28 และเงินรายได้อื่น ๆ ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีอากรใด ๆ และเก็บรักษาไว้ใช้จ่ายในการบำรุงรักษาอุทยานแห่งชาติ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกำหนด โดยอนุมัติของรัฐมนตรี

หมวดที่ 5

บทกำหนดโทษ

มาตรา 24 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 16 (1) (2) (3) (4) หรือ (5) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ห้าปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 25 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 16 (6) (7) (9) (10) (11) มาตรา 17 หรือมาตรา 18 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 26 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 16 (2) (3) (4) หรือ (7) ถ้าปรากฏว่าสัตว์หรือทรัพย์สินที่ เก็บหาหรือนำออกมีราคาเพียงเล็กน้อย หรือความเสียหายที่เกิดขึ้นมีเพียงเล็กน้อย หรือ ความเสียหายที่เกิดขึ้นมีเพียงเล็กน้อย ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา 27 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 16 (8) (12) (13) (14) (15) (16) (17) (18) หรือ (19) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา 28 บรรดาความผิดตามมาตรา 25 มาตรา 26 และมาตรา 27 ให้พนักงาน เจ้าหน้าที่มีอำนาจเปรียบเทียบได้

มาตรา 29 บรรดาชุด เครื่องมือ เครื่องใช้และยานพาหนะใด ๆ ซึ่งบุคคลได้ใช้ ในการกระทำความผิดตามมาตรา 16 (1) ฐานแผ้วถางหรือเผาป่า หรือตามมาตรา 16 (2) ฐานทำให้เป็นอันตราย ทำให้เสื่อมสภาพซึ่งไม้ หรือตามมาตรา 16 (3) ฐานทำให้เป็นอันตรายต่อสัตว์ หรือตามมาตรา 16 (4) ฐานทำให้เป็นอันตรายหรือเสื่อมสภาพแก่ ดิน หิน กรวดหรือทราย ให้ริบเสียทั้งสิ้น โดยไม่ต้องคำนึงว่าเป็นของผู้กระทำความผิด และมีผู้ถูกลงโทษตามคำพิพากษาของศาลหรือไม่

บทเฉพาะกาล

มาตรา 30 สัมปทานและใบอนุญาตทำไม้หรือเก็บหาของป่าตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ ใบอนุญาตให้อยู่อาศัยหรือทำประโยชน์ในที่ป่าคุ้มครอง หรือป่าสงวนตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองและสงวนป่า อาชญาบัตร ประทานบัตร และใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการทำเหมืองแร่ และสัมปทาน ตามประมวลกฎหมายที่ดิน ซึ่งได้ออกให้แก่บุคคลใดไว้แล้ว ก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกาซึ่งออกตามมาตรา 6 ใช้บังคับให้คงใช้ได้ต่อไปเพียเท่ากับกำหนดอายุของสัมปทาน อาชญาบัตร ประทานบัตร หรือใบอนุญาตนั้น ๆ (แก้ไขใหม่ ดูหน้าต่อไป)

จอมพล ส. ธนะรัชต์

นายกรัฐมนตรี

(ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 78 ตอนที่ 80 วันที่ 30 ตุลาคม 2504)

หมายเหตุ - เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เพื่อคุ้มครองรักษาทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ เช่น พันธุ์ไม้และของป่า สัตว์ป่า ตลอดจนทิวทัศน์ ป่าและภูเขา ให้คงอยู่ในสภาพธรรมชาติเดิมมิให้ถูกทำลาย หรือเปลี่ยนแปลงไป เพื่ออำนวยประโยชน์ทั้งทางตรงและทางอ้อมแก่รัฐและประชาชนสืบไป

พระราชกำหนด

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2504

พ . ศ . 2532

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ 14 มกราคม 2532

เป็นปีที่ 44 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยอุทยานแห่งชาติ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 157 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกำหนดขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชกำหนดนี้เรียกว่า “พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2504 พ.ศ. 2532”

มาตรา 2 พระราชกำหนดนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิกความในมาตรา 30 แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2504 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ มาตรา 30 ตามใบอนุญาต อาชญาบัตร และประทานบัตร ตามกฎหมายว่าด้วยแร่ หรือสัมปทาน ตามกฎหมายว่าด้วยปิโตรเลียม ซึ่งได้ออกให้แก่บุคคลใดไว้แล้วก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกาซึ่งออกตามความในมาตรา 6 ใช้บังคับ ให้คงใช้ต่อไปเพียงเท่ากำหนดอายุของใบอนุญาต อาชญาบัตร ประทานบัตร หรือสัมปทานบัตรนั้น ๆ แต่ทั้งนี้ผู้รับใบอนุญาต ประทานบัตร หรือสัมปทานบัตรดังกล่าว ต้องได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา 16 (13) ก่อน “

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ - เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกำหนดฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา 30 แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2504 ได้กำหนดให้สัมปทานอาชญาบัตร ประทานบัตร และใบอนุญาตที่ทางราชการอนุญาตให้เข้าไปทำประโยชน์ตามกฎหมายต่าง ๆ ซึ่งออก

ให้แก่บุคคลใดไว้แล้วก่อน ที่จะมีการกำหนดเป็นเขตอุทยานแห่งชาติ ในพื้นที่ที่อนุญาตดังกล่าว ยังคงมีผลใช้บังคับต่อไปตราบเท่าอายุของ สัมปทาน อาชญาบัตร ประทานบัตร หรือใบอนุญาตนั้น ๆ แต่เนื่องจากได้มีการตราพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 พ.ศ. 2532 และได้มีบทบัญญัติกำหนด ให้สิทธิการทำกิจการที่ได้รับสัมปทานตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ ต้องสิ้นสุดลงหากพื้นที่สัมปทานเป็นเขตอุทยานแห่งชาติ สมควรแก้ไขมาตรา 30 ดังกล่าว ให้สอดคล้องกับการแก้ไขพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 และโดยที่เป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วนในอันที่จะรักษาความปลอดภัย สาธารณะ และเพื่อป้องกันภัยพิบัติสาธารณะจึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

(ราชกิจจานุเบกษาเล่ม 106 ตอนที่ 8 วันที่ 14 มกราคม 2532)

(สำเนา)

ระเบียบกรมป่าไม้
ว่าด้วยการอนุญาตให้เข้าไปดำเนินการกิจการท่องเที่ยว
และพักอาศัยในอุทยานแห่งชาติ
พ.ศ. 2536

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบกรมป่าไม้ เกี่ยวกับการอนุญาตให้เข้าไปดำเนินการ
ท่องเที่ยวและพักอาศัยในอุทยานแห่งชาติ ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 16 (13) มาตรา 18 มาตรา 19 และมาตรา 23 แห่ง
พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2504 อธิบดีกรมป่าไม้โดยอนุมัติของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและ
สหกรณ์ ออกระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกรมป่าไม้ ว่าด้วยการอนุญาตให้เข้าไปดำเนินการ
ท่องเที่ยวและพักอาศัยในอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2536 “

ข้อ 2. ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2536 เป็นต้นไป

ข้อ 3. ให้ยกเลิกระเบียบกรมป่าไม้ ว่าด้วยการเก็บค่าบริการ ค่าธรรมเนียม หรือค่าตอบแทน
การเก็บการรักษา และการใช้จ่ายเงินดังกล่าว เพื่อบำรุงรักษาอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2530 บรรดา
ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือความตกลงอื่นใดในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้หรือซึ่งขัดหรือ
แย้งกับระเบียบนี้ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ 4. ในระเบียบนี้

“ อธิบดี ” หมายความว่า อธิบดีกรมป่าไม้

“ การบริการนำเที่ยว ” หมายความว่า การนำทางหรืออำนวยความสะดวกแก่นัก
ท่องเที่ยวในการเดินทางไปยังสถานที่ต่าง ๆ เพื่อการศึกษา ชมธรรมชาติ หรือชมสัตว์ป่า ในอุทยานแห่งชาติ
และให้หมายความรวมบริการอื่น ๆ ในอุทยานแห่งชาติด้วย

ข้อ 5. ในกรณีที่มีการศึกษาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้ ให้อธิบดีเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด

หมวด

การอนุญาตให้บุคคลเข้าไปดำเนินการกิจการท่องเที่ยวและพักอาศัยในอุทยานแห่งชาติ

ข้อ 6. ผู้ใด เข้าไป หรือนำสัตว์พาหนะหรือยานพาหนะใด ๆ เข้าไปในอุทยานแห่งชาติ
หรือได้รับอนุญาตให้เข้าพักอาศัยในบ้านพัก หรือที่อาศัยของกรมป่าไม้ หรือใช้พื้นที่ตั้งกระท่อมหรือกางเต็นท์
ในที่ที่จัดไว้ในเขตอุทยานแห่งชาติ หรือใช้บริการเกี่ยวกับการบริการนำเที่ยวโดยเจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติ

ต้องเสียค่าบริการ ค่าธรรมเนียม หรือค่าตอบแทน แล้วแต่กรณี ตามที่กรมป่าไม้ประกาศกำหนดไว้สำหรับอุทยานแห่งชาตินั้น ๆ

ข้อ 7. ในกรณีที่กลุ่มบุคคล คณะนักศึกษา หรือคณะนักเรียน ซึ่งรวมกันเพื่อกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดทางราชการสนับสนุน ประสงค์จะพักอาศัยอยู่ในอุทยานแห่งชาติ โดยขอลดค่าบริการหรือค่าตอบแทน ให้อธิบดีหรือผู้มอบหมายมีอำนาจสั่งลดได้ไม่เกินครึ่งหนึ่งของอัตราที่กำหนด

ข้อ 8. ความในข้อ 6. และ ข้อ 7. มิให้ใช้บังคับแก่ผู้ได้รับหนังสืออนุญาตจากอธิบดีหรือผู้ที่อธิบดีมอบหมาย หรือผู้ปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายที่เกี่ยวกับการป่าไม้

ข้อ 9. กิจการที่จะอนุญาตให้บุคคลเข้าไปดำเนินการในบริการที่จัดไว้เป็นเขตบริการในเขตอุทยานแห่งชาติ มีดังนี้

- ก. การจำหน่ายอาหาร เครื่องดื่ม ของที่ระลึก
- ข. ที่พักอาศัย หรือกิจการอื่นที่จำเป็นแก่การท่องเที่ยว
- ค. การบริการนำเที่ยวแก่นักท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติ

ข้อ 10. ผู้ขออนุญาตตามข้อ 9. ต้องมีคุณสมบัติดังนี้

ก. บุคคลธรรมดา

(1) มีสัญชาติไทย และมีอายุไม่ต่ำกว่า 20 ปีบริบูรณ์

(2) ไม่เป็นโรคเรื้อน วัณโรคระยะอันตราย โรคพิษสุราเรื้อรัง ตึดยาเสพติดให้โทษอย่างร้ายแรง โรคเท้าช้าง หรือโรคผิวหนังที่น่ารังเกียจ

(3) ไม่เป็นโรควิกลจริต หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ หรือไร้ความสามารถ หรือเสมือนไร้ความสามารถ หรือบุคคลล้มละลาย

(4) ไม่เป็นผู้เคยถูกสั่งเพิกถอน ใบอนุญาตตามกฎหมายที่เกี่ยวกับการป่าไม้

ข. นิติบุคคล:

(1) ต้องจดทะเบียนตามกฎหมายไทยและมีสำนักงานอยู่ในราชอาณาจักรไทย

(2) ในกรณีที่เป็นการห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคลผู้เป็นหุ้นส่วนต้องมีสัญชาติไทย

(3) ในกรณีที่เป็นการห้างหุ้นส่วนจำกัด ผู้เป็นหุ้นส่วนจำพวกไม่จำกัดความรับผิด ต้องเป็นบุคคลธรรมดา มีสัญชาติไทย และมีทุนรวมกันอยู่ในห้างหุ้นส่วนจำกัดนั้นเกินกว่าร้อยละห้าสิบ

(4) ในกรณีที่เป็นการบริษัทจำกัด กรรมการต้องมีสัญชาติไทย และทุนของบริษัทจำกัดเกินกว่าร้อยละห้าสิบต้องเป็นของบุคคลธรรมดาที่มีสัญชาติไทย

(5) หุ้นส่วนจำกัด หรือกรรมการผู้จัดการ หรือผู้มีอำนาจทำการแทนนิติบุคคลดังกล่าวต้องมีคุณสมบัติตามข้อ ก.

ข้อ 11. การดำเนินกิจการตามข้อ 9. ให้หัวหน้าอุทยานแห่งชาติ กำหนดจุดที่ตั้งจัดทำแผนผังกำหนดจำนวนแปลง เพื่อกิจการนั้น ๆ แล้วรายงานกรมป่าไม้เพื่อพิจารณาอนุมัติและประกาศให้ทราบโดยทั่วไป

ข้อ 12. ผู้ใดประสงค์จะเข้าไปดำเนินการใด ๆ ในอุทยานแห่งชาติ ตามข้อ 9. ต้องยื่นคำขอตามแบบท้ายระเบียบนี้ ต่อหัวหน้าอุทยานแห่งชาตินั้น พร้อมด้วยหลักฐานดังต่อไปนี้

ให้

- (1) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน หรือบัตรประจำตัวอย่างอื่นที่ทางราชการ ออก
- (2) สำเนาทะเบียนบ้าน
- (3) แผนงานหรือโครงการ (กรณีกำหนดให้แผนงานหรือโครงการ)
- (4) แบบแปลนการก่อสร้าง (กรณีกำหนดให้มีแบบแปลนการก่อสร้าง)
- (5) หนังสือรับรองการจดทะเบียนเป็นนิติบุคคลพร้อมหลักฐานต่าง ๆ (1) และ (2) ของกรรมการผู้จัดการหรือหุ้นส่วนผู้จัดการ

เมื่อหัวหน้าอุทยานแห่งชาติ ได้รับคำขอพร้อมหลักฐานประกอบคำขอครบถ้วนแล้วให้นำความเห็น เสนอผู้มีอำนาจอนุญาตตามระเบียบนี้ ภายใน 30 วัน นับแต่วันได้รับคำขอกรมป่าไม้อาจเรียกหลักฐานอื่นเพิ่มเติมตามที่เห็นสมควรได้

ในกรณีหลักฐานประกอบคำขอไม่ครบถ้วน ให้หัวหน้าอุทยานแห่งชาติแจ้งผู้ยื่นคำขอทราบและดำเนินการให้ถูกต้องครบถ้วนภายในกำหนดเวลาตามประกาศกรมป่าไม้ในข้อ 11. หากพ้นกำหนดให้คำขอนั้นเป็นอันตกไป

ข้อ 13. ผู้ยื่นคำขอต้องชำระเงินค่าแบบแปลนของกรมป่าไม้ ตามอัตราที่กรมป่าไม้ ประกาศกำหนด แต่ไม่เกินอัตราตามบัญชีท้ายระเบียบนี้เมื่อได้รับอนุญาตแล้ว ผู้รับอนุญาตต้องชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาต ค่าตอบแทนรายเดือนในวันที่ได้รับอนุญาต ตามสัดส่วนที่ได้รับอนุญาตในเดือนแรก สำหรับในเดือนถัดไปให้ชำระภายในวันที่ 5 ของเดือนนั้น หรือภายในระยะเวลาที่อธิบดีกำหนด ตามอัตราที่กรมป่าไม้ประกาศกำหนด แต่ไม่เกินอัตราตามบัญชีท้ายระเบียบนี้

ในกรณี กรมป่าไม้ประกาศปิดการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติ เป็นเวลาเกิน 15 วันต่อเนื่องกัน ให้ลดจำนวนเงินค่าตอบแทนรายเดือนในวรรคสองตามสัดส่วนวันที่ประกาศปิดการท่องเที่ยว

ข้อ 14. การอนุญาต ให้เป็นอำนาจของอธิบดีหรือผู้ที่อธิบดีมอบหมายการอนุญาตตามข้อ 9. ให้มีคณะกรรมการซึ่งอธิบดีแต่งตั้งจำนวนอย่างน้อย 3 คนแต่ไม่เกิน 5 คน พิจารณาให้ความเห็นก่อนนำเสนอต่ออธิบดีหรือผู้ที่อธิบดีมอบหมายเพื่อสั่งการการอนุญาตตามข้อ 9. ข ผู้ยื่นคำขอต้องได้รับอนุญาตหรือจดทะเบียนตามกฎหมายเฉพาะว่าด้วยการนั้นก่อน

ในกรณีที่มีความจำเป็นและเร่งด่วน การเข้าไปดำเนินการตามข้อ 9. ก เป็นการชั่วคราวที่ไม่มีสิ่งก่อสร้าง และมีระยะเวลาดำเนินกิจการต่อเนื่องกัน ไม่เกิน 15 วัน ให้หัวหน้าอุทยานชาตินั้นเป็นผู้พิจารณาอนุญาตได้กรณีพิเศษเฉพาะราย แล้วรายงานให้ กรมป่าไม้ทราบภายใน 15 วัน นับแต่วันอนุญาต

ข้อ 15. การอนุญาตตามข้อ 9. และข้อ 9.ข ให้ใช้ใบอนุญาต (อ.ช.3) และการอนุญาตตามข้อ 9.ค ให้ใช้ใบอนุญาต (อ.ช.4) ตามแบบท้ายระเบียบนี้

ใบอนุญาตให้กำหนดอายุดังนี้

ก. การจำหน่ายอาหาร เครื่องดื่ม ของที่ระลึก

- (1) ไม่เกิน 1 ปี สำหรับพื้นที่ไม่เกิน 20 ตารางเมตร
- (2) ไม่เกิน 5 ปี สำหรับพื้นที่เกิน 20 ตารางเมตร แต่ไม่เกิน 200 ตารางเมตร

(3) ไม่เกิน 10 ปี สำหรับพื้นที่เกินกว่า 200 ตารางเมตร แต่ไม่เกิน 500 ตารางเมตร

ข. ที่พักอาศัย หรือกิจการที่จำเป็นแก่การท่องเที่ยว

(1) ไม่เกิน 5 ปี สำหรับพื้นที่ไม่เกิน 2,000 ตารางเมตร

(2) ไม่เกิน 15 ปี สำหรับพื้นที่เกิน 2,000 ตารางเมตร แต่ไม่เกิน 8,000 ตารางเมตร

(3) ไม่เกิน 30 ปี สำหรับพื้นที่เกิน 8,000 ตารางเมตร แต่ไม่เกิน 32,000 ตารางเมตร

ค. ไม่เกิน 2 ปี สำหรับการบริการนำเที่ยว แก่นักท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติ

ข้อ 16. ในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการดำเนินกิจการท่องเที่ยว หรือที่พักอาศัย หรือให้ความรู้แก่ประชาชน อธิบดีมีอำนาจอนุญาตให้หัวหน้าอุทยานแห่งชาติดำเนินการให้มีสิ่งปลูกสร้าง โดยให้บุคคลอื่นเป็นผู้ลงทุนก่อสร้างแทน และให้กรรมสิทธิ์สิ่งปลูกสร้างดังกล่าวตกเป็นของกรมป่าไม้ทันที ทั้งนี้ให้ปฏิบัติตามข้อตกลงระหว่างกรมป่าไม้กับบุคคลผู้ลงทุนให้บุคคลผู้ลงทุนตามวรรคหนึ่งได้รับอนุญาตเข้าไปดำเนินกิจการเพื่อหาผลประโยชน์จากสิ่งก่อสร้างนั้นตามเงื่อนไข และระยะเวลาที่กำหนด โดยเสียค่าตอบแทนตามระเบียบนี้

ข้อ 17. ห้ามมิให้ผู้รับอนุญาตทำการต่อเติมดัดแปลงสิ่งปลูกสร้าง หรือสถานที่ที่ได้รับอนุญาต เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดีหรือผู้ที่อธิบดีมอบหมาย

ข้อ 19. ผู้รับอนุญาตต้องกำหนดราคา หรือค่าบริการใด ๆ ไม่เกินอัตราที่กรมป่าไม้กำหนด

หมวด 2

การต่ออายุใบอนุญาตและการโอนใบอนุญาต

ข้อ 20. ผู้รับอนุญาตต้องยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตต่อหัวหน้าอุทยานแห่งชาติ ก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ ไม่น้อยกว่า 30 วัน ให้หัวหน้าอุทยานแห่งชาติรวบรวมหลักฐานเสนอความเห็นไปยังอธิบดี หรือผู้ที่อธิบดีมอบหมาย ภายใน 15 วัน นับแต่ได้รับคำขอ หากใบอนุญาตสิ้นสุดลงในระหว่างการพิจารณา ให้ผู้รับอนุญาตประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าจะได้รับใบอนุญาตใหม่ หรือได้รับหนังสือแจ้งไม่ต่ออายุใบอนุญาต

การต่ออายุใบอนุญาตให้ออกใบอนุญาตใหม่ มีระยะเวลาไม่เกินอายุใบอนุญาตเดิมให้นับบทกำหนดเกี่ยวกับค่าธรรมเนียมใบอนุญาตและค่าตอบแทนรายเดือนมาใช้บังคับด้วยในกรณีสิ่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต ให้แจ้งเหตุผลเป็นหนังสือให้ผู้รับอนุญาตทราบ

ถ้าผู้รับอนุญาตไม่ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตภายใน ระยะเวลาที่กำหนด หรือไม่ประสงค์จะดำเนินกิจการต่อไปนับแต่ใบอนุญาตสิ้นอายุ หรือได้รับหนังสือแจ้งไม่ต่ออายุใบอนุญาต ผู้รับอนุญาตพร้อมด้วยบริวารต้องออกจากอาคารหรือสิ่งปลูกสร้างภายใน 30 วันนับแต่วันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุหรือได้รับหนังสือแจ้งไม่ต่ออายุใบอนุญาตแล้วแต่กรณี

ข้อ 21. ผู้รับอนุญาตต้องประกอบกิจการด้วยตนเอง ในกรณีที่ไม้อาจดำเนินการด้วยตนเองได้เป็นครั้งคราว ผู้รับอนุญาตต้องตั้งตัวแทน และแจ้งเป็นหนังสือให้หัวหน้าอุทยานแห่งชาติทราบ ภายใน 10 วัน นับแต่วันที่ได้รับตั้งตัวแทน ถ้าผู้รับอนุญาตจำเป็นต้องตั้งตัวเกินกว่า 30 วัน ต้องแจ้งให้หัวหน้าอุทยานแห่งชาติทราบและพิจารณาอนุญาตก่อน

ผู้รับอนุญาตต้องรับผิดชอบต่อดำเนินกิจการของตัวเอง และลูกจ้างของผู้รับอนุญาตเสมือนเป็นการกระทำของผู้รับอนุญาตเอง

ข้อ 22. ห้ามมิให้โอนใบอนุญาต เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากอธิบดีหรือผู้ที่อธิบดีมอบหมาย การโอนใบอนุญาตให้กระทำโดยสลักใบอนุญาต

ผู้รับโอนใบอนุญาตต้องมีคุณสมบัติตามข้อ 10. และต้องชำระค่าธรรมเนียมการโอนใบอนุญาตครั้งอัตราค่าธรรมเนียมสำหรับใบอนุญาตนั้น

ข้อ 23. ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตตายก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ ผู้รับพินัยกรรมหรือทายาทโดยธรรม หรือผู้จัดการมรดกสามารถดำเนินการต่อไปได้ไม่เกิน 90 วัน นับแต่วันผู้รับอนุญาตตาย ไม่ว่าใบอนุญาตนั้นจะมีอายุเหลืออยู่เท่าใด ถ้าผู้รับพินัยกรรม หรือทายาทโดยธรรม หรือผู้จัดการมรดกไม่ประสงค์จะดำเนินการต่อไปอีก ให้ยื่นคำขอรับโอนใบอนุญาตก่อนกำหนดระยะเวลาดังกล่าวสิ้นสุดลง และให้ประกอบกิจการต่อไป ได้ในระหว่างพิจารณาจนกว่าจะได้รับหนังสือแจ้งไม่อนุญาต

กรณีไม่อนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้แจ้งเหตุผลเป็นหนังสือให้ผู้ขอรับโอนทราบด้วยถ้าไม่มีผู้ยื่นคำขอดำเนินการภายในระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง หรือมีการสั่งไม่อนุญาต ให้นำความในข้อ 20. วรรคสี่มาใช้บังคับ

ข้อ 24. ถ้าใบอนุญาตสูญหาย ชำรุด หรือถูกทำลาย ไม่ว่ากรณีใด ๆ จนไม่สามารถอ่านสาระสำคัญได้ ให้ผู้รับอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตต่อหัวหน้าอุทยานแห่งชาติภายใน 30 วัน นับแต่วันรู้ถึงการสูญหาย ชำรุด หรือถูกทำลาย

ใบแทนใบอนุญาต ให้มีข้อความเช่นเดียวกับใบอนุญาตเดิม เว้นแต่วันที่ออกใบแทนใบอนุญาตและผู้ลงนามอนุญาตให้เป็นไปตามขณะที่ออกใบแทนใบอนุญาต และให้หมายเหตุไว้ในใบแทนใบอนุญาต ถึงเหตุผลที่ออกใบแทนอนุญาตด้วย

ผู้รับอนุญาตต้องชำระค่าธรรมเนียมใบแทนใบอนุญาต ตามอัตราที่กรมป่าไม้กำหนดแต่ไม่เกินอัตราตามบัญชีท้ายระเบียบนี้

ข้อ 25. เมื่อปรากฏว่าผู้รับอนุญาตฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เกี่ยวกับการป่าไม้หรือกระทำผิดเงื่อนไขในใบอนุญาต หรือปรากฏภายหลังว่าเป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามข้อ 10. อธิบดีหรือผู้ที่อธิบดีมอบหมายมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตไม่เกิน 120 วัน หรือเพิกถอนใบอนุญาตแล้วแต่กรณี

คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตทราบ

ในกรณี ที่พนักงานเจ้าหน้าที่ไม่อาจให้ผู้ถูกสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตรับทราบตามวรรคสองได้ ให้ปิดคำสั่งไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ทำการตามใบอนุญาตหรือที่อยู่ของผู้ถูกสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาต เมื่อปฏิบัติตามวิธีนี้แล้ว ให้ถือว่าผู้ถูกสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตรับทราบคำสั่งนั้นตั้งแต่วันปิดคำสั่ง

ข้อ 26. ผู้ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือถูกเพิกถอนใบอนุญาต มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของอธิบดีหรือผู้ที่อธิบดีมอบหมายต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ภายใน 30 วัน นับแต่วันรับทราบคำสั่งหรือถือว่ารับทราบคำสั่งคำวินิจฉัยของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ให้ถือเป็นที่สุด

25/5

ข้อ 27. ผู้ถูกเพิกถอนใบอนุญาตพร้อมด้วยบริวารต้องออกจากอาคาร หรือสิ่งปลูกสร้าง ภายในระยะเวลา 30 วัน นับแต่วันที่ทราบหรือถือว่ารับทราบคำสั่ง เว้นแต่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร และสหกรณ์จะสั่งการเป็นอย่างอื่น

ในระหว่างการพิจารณาอุทธรณ์และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ไม่มีคำสั่ง เป็นอย่างอื่น อธิบดีมีอำนาจอนุญาตให้บุคคลอื่นเข้าไปดำเนินกิจการเป็นการชั่วคราวโดยมีเงื่อนไขแตกต่าง จากที่กำหนดไว้ก็ได้

หมวด 3

บทเฉพาะกาล

ข้อ 28. การอนุญาตให้กระทำการใด ๆ ในอุทยานแห่งชาติ ซึ่งได้ออกให้แก่บุคคลใดไว้แล้ว ก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ ให้คงใช้ต่อไปเพียงเท่าที่กำหนดอายุการอนุญาตนั้น ๆ แบบพิมพ์คำขอรับใบ อนุญาตหรือแบบใบอนุญาตที่เกี่ยวกับการอนุญาตให้เข้าไปดำเนินกิจการเพื่อหาผลประโยชน์ในอุทยานแห่งชาติ ที่กำลังใช้อยู่ หรือที่จัดพิมพ์ไว้แล้ว ยังมีได้นำออกมาใช้ให้คงใช้ได้ต่อไปอีก 120 วัน นับแต่วันที่ระเบียบนี้ ใช้บังคับ

ประกาศ ณ วันที่ 24 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2536

(ลงนาม) ผ่อง เล็งอึ้ง
(ผ่อง เล็งอึ้ง)
อธิบดีกรมป่าไม้

สำเนาถูกต้อง

เจ้าพนักงานป่าไม้ 5 กองอุทยานแห่งชาติ (เดิม)

บัญชีอัตราค่าแบบแปลน ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตหรือใบอนุญาต
ค่าตอบแทนรายเดือน ทำระเบียบกรมป่าไม้ว่าด้วยการอนุญาตให้เข้าไป
ดำเนินกิจการท่องเที่ยวและพักอาศัยในอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2536

ข้อ 1. ค่าแบบแปลนของกรมป่าไม้

1.1 การจำหน่ายอาหาร เครื่องดื่ม ของที่ระลึก	ชุดละ	2,000	บาท
1.2 ที่พักอาศัย หรือกิจการอื่นที่จำเป็นแก่นักท่องเที่ยว	ชุดละ	20,000	บาท

ข้อ 2. ค่าธรรมเนียมใบอนุญาต

2.1 การจำหน่ายอาหาร เครื่องดื่ม ของที่ระลึก	ฉบับละ	2,000	บาท
2.2 ที่พักอาศัย หรือกิจการอื่นที่จำเป็นแก่นักท่องเที่ยว	ฉบับละ	20,000	บาท
2.3 การบริการนำเที่ยวแก่นักท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติ	ฉบับละ	500	บาท

ค่าธรรมเนียมใบอนุญาต

2.4 การจำหน่ายอาหาร เครื่องดื่ม ของที่ระลึก	ฉบับละ	1,000	บาท
2.5 ที่พักอาศัย หรือกิจการอื่นที่จำเป็นแก่นักท่องเที่ยว	ฉบับละ	10,000	บาท
2.6 การบริการนำเที่ยวในอุทยานแห่งชาติ	ฉบับละ	250	บาท

ข้อ 3. ค่าตอบแทนรายเดือน

3.1 การจำหน่ายอาหาร เครื่องดื่ม ของที่ระลึก	ตารางเมตรละ	10	บาท/เดือน
3.2 ที่พักอาศัย หรือกิจการอื่นที่จำเป็นแก่นักท่องเที่ยว	ตารางเมตรละ	20	บาท/เดือน
3.3 การบริการนำเที่ยวแก่นักท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติ	เดือนละ	200	บาท

**ข้อ 4. ค่าตอบแทนกิจการอื่น ตามข้อ 9.ก ในกรณีจำเป็นและชั่วคราวครั้งละไม่เกิน 15 วัน
ครั้งละ 100 บาท**

เงื่อนไขแนบท้ายใบอนุญาตสำหรับ

เล่มที่ ฉบับที่ ลงวันที่

ในอุทยานแห่งชาติ.....

1. ผู้รับอนุญาตต้องชำระเงินค่าธรรมเนียมใบอนุญาต ตามอัตราที่กรมป่าไม้ประกาศกำหนดและต้องชำระเงินค่าตอบแทนรายเดือนในวันที่ได้รับอนุญาต ตามสัดส่วนวันที่ได้รับ อนุญาตในเดือนแรกสำหรับในเดือนถัดไปให้ชำระภายในวันที่ 5 ของเดือนนั้น หรือภายใน ระยะเวลาที่อธิบดีกรมป่าไม้กำหนด ตามอัตราที่กรมป่าไม้ประกาศกำหนด

ในกรณีกรมป่าไม้ประกาศปิดการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติ เป็นเวลาเกินกว่า 15 วัน ต่อเนื่องกัน ให้ลดจำนวนเงินค่าตอบแทนรายเดือนตามสัดส่วนวันที่ประกาศปิดการท่องเที่ยว

2. ผู้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการจำหน่ายอาหาร เครื่องดื่ม ของที่ระลึก หรือ โรงแรมที่พักหรือกิจการอื่นที่จำเป็นแก่การท่องเที่ยวหรือพักอาศัย ต้องปฏิบัติดังนี้

- (1) สินค้าที่จำหน่ายต้องมีปริมาณเพียงพอและมีคุณภาพถูกต้องตามสุขอนามัย
- (2) ต้องกำหนดราคา หรือค่าบริการใด ๆ ไม่เกินอัตราที่กรมป่าไม้กำหนด
- (3) ต้องดูแลรักษาอาคารสิ่งปลูกสร้างที่ได้รับอนุญาต ให้อยู่ในสภาพสะอาด

เรียบร้อยและใช้การได้ดีเสมอ

ในกรณีอาคารสิ่งปลูกสร้างถูกทำลาย ชำรุด เสื่อมสภาพหรือเสียหายด้วยประการ ใด ๆ ไม่ว่าจะเกิดจากสาเหตุสุดวิสัยหรือไม่ก็ตาม ผู้รับอนุญาตจะต้องรับจัดการปลูกสร้างขึ้น ใหม่ ซ่อมแซม หรือบูรณะให้มีสภาพดีดังเดิมและให้ใช้การได้ดีโดยมิชักช้า โดยทุนทรัพย์ และค่าใช้จ่ายของผู้รับอนุญาตเอง

- (4) ต้องไม่ทำการต่อเติมดัดแปลงสิ่งปลูกสร้าง หรือสถานที่ที่ได้รับอนุญาต

เว้นแต่ได้รับหนังสือจากอธิบดีกรมป่าไม้หรือผู้ที่อธิบดีกรมป่าไม้มอบหมาย

3. ผู้รับอนุญาตต้องประกอบกิจการด้วยตนเอง ในกรณีที่ไม้อาจดำเนินการด้วย ตนเองได้เป็นครั้งคราว ผู้รับอนุญาตต้องตั้งตัวแทนและแจ้งเป็นหนังสือให้หัวหน้าอุทยาน แห่งชาติทราบ ภายใน 10 วันนับแต่วันที่ได้ตั้งตัวแทน ถ้าผู้รับอนุญาตจำเป็นต้องตั้งตัวแทน เกินกว่า 30 วัน ต้องแจ้งให้หัวหน้าอุทยานแห่งชาติทราบและพิจารณานุมัติก่อน

ผู้รับอนุญาตต้องรับผิดชอบต่อการดำเนินการของตัวแทนและลูกจ้างของผู้เสมือน เป็นการกระทำของผู้รับอนุญาตเอง

4. ผู้รับอนุญาตต้องยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตต่อหัวหน้าอุทยานแห่งชาติ ก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุไม่น้อยกว่า 30 วัน หากใบอนุญาตสิ้นสุดลงในระหว่างการพิจารณาให้ผู้รับ

อนุญาตประกอบกิจการต่อไปได้ จนกว่าจะได้รับใบอนุญาตใหม่ หรือได้รับหนังสือแจ้งไม่ต่อใบอนุญาต

ถ้าผู้รับอนุญาตไม่ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต ภายในระยะเวลาที่กำหนด หรือไม่ประสงค์จะดำเนินกิจการต่อไปนับแต่ใบอนุญาตสิ้นอายุ หรือได้รับหนังสือแจ้งไม่ต่ออายุใบอนุญาต ผู้รับอนุญาตพร้อมด้วยบริวารต้องออกจากอาคาร หรือสิ่งปลูกสร้างนั้น ภายใน 30 วันนับแต่วันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ หรือได้รับหนังสือแจ้งไม่ต่ออายุใบอนุญาตแล้วแต่กรณี

5. ห้ามมิให้โอนใบอนุญาต เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมป่าไม้หรือผู้ที่อธิบดีกรมป่าไม้มอบหมาย และผู้รับโอนต้องมีคุณสมบัติเช่นเดียวกับผู้โอน

6. ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตตายก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ ผู้รับพินัยกรรม หรือทายาทโดยธรรม หรือผู้จัดการมรดกสามารถดำเนินกิจการต่อไปได้ไม่เกิน 90 วันนับแต่วันที่ผู้รับอนุญาตตายไม่ว่าใบอนุญาตนั้น จะมีอายุเหลืออยู่เท่าใด ถ้าผู้รับพินัยกรรม หรือทายาทโดยธรรม หรือผู้จัดการมรดกประสงค์ จะดำเนินกิจการต่อไปอีก ให้ยื่นคำขอรับโอนใบอนุญาต ก่อนกำหนดระยะเวลาดังกล่าวสิ้นสุดลง และให้ประกอบกิจการต่อไป ได้ในระหว่างการพิจารณาจนกว่าจะได้รับหนังสือแจ้งไม่อนุญาต

7. ถ้าใบอนุญาตสูญหาย ชำรุด หรือถูกทำลาย ไม่ว่าจะกรณีใด ๆ จนไม่สามารถอ่านสาระสำคัญได้ ให้ผู้รับอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตต่อหัวหน้าอุทยานแห่งชาติ ภายใน 30 วัน นับแต่วันรู้ถึงการสูญหาย ชำรุด หรือถูกทำลาย

ผู้รับอนุญาตต้องชำระค่าธรรมเนียมใบแทนใบอนุญาตตามอัตราที่กรมป่าไม้กำหนด

8. เมื่อปรากฏว่าผู้รับอนุญาตฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งกฎหมายเกี่ยวกับการป่าไม้ หรือกระทำความผิดเงื่อนไขในใบอนุญาต หรือปรากฏภายหลังว่าเป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามข้อ 10. ของระเบียบกรมป่าไม้ว่าด้วยการอนุญาตให้เข้าไปดำเนินกิจการท่องเที่ยว และพักอาศัยในอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2536 อธิบดีกรมป่าไม้หรือผู้ที่อธิบดีกรมป่าไม้มอบหมายมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตไม่เกิน 120 วัน หรือเพิกถอนใบอนุญาตแล้วแต่กรณี

ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ ไม่อาจให้ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตรับทราบ เป็นหนังสือได้ให้ปิดคำสั่งไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ทำการตามใบอนุญาต หรือที่อยู่ของผู้ถูกสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาต และให้ถือว่าผู้ถูกสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตรับทราบคำสั่งนั้นตั้งแต่วันที่ ปิดคำสั่ง

9. ผู้ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต หรือถูกเพิกถอนใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของอธิบดีกรมป่าไม้ หรือผู้ที่อธิบดีกรมป่าไม้มอบหมายต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ภายใน 30 วัน นับแต่วันรับทราบคำสั่งหรือถือว่ารับทราบ

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ให้ถือเป็นที่สุด

10. ผู้ถูกเพิกถอนใบอนุญาตพร้อมด้วยบริวารต้องออกจากอาคาร หรือสิ่งปลูกสร้างภายในระยะเวลา 30 วัน นับแต่วันรับทราบคำสั่งหรือถือว่ารับทราบคำสั่ง เว้นแต่ว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จะสั่งการเป็นอย่างอื่น

ในระหว่างการพิจารณาอุทธรณ์และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ไม่มีคำสั่ง
เป็นอย่างอื่น อธิบดีกรมป่าไม้มีอำนาจอนุญาตให้บุคคลอื่น เข้าไปดำเนินการเป็นการชั่วคราว โดยมี
เงื่อนไขแตกต่างจากที่กำหนดไว้ก็ได้

11. (เงื่อนไขอื่น ๆ ที่อธิบดีกรมป่าไม้เห็นสมควร).....

.....

.....

.....

(ลงชื่อ).....ผู้รับอนุญาต

(.....)

(ลงชื่อ).....ผู้อนุญาต

(.....)

(ลงชื่อ).....พยาน

(.....)

(ลงชื่อ).....พยาน

(.....)

ภาคผนวก ข
โครงการในพื้นที่

ด่วนที่สุด

ที่ รย 0015.2/13640

ศาลากลางจังหวัดระยอง
ถนนตากสินมหาราช รย 21000

20 กรกฎาคม 2538

เรื่อง การขยายเขตและติดตั้งระบบไฟฟ้าบนเกาะเสม็ด

เรียน ผู้จัดการการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดระยอง

อ้างถึง หนังสือ ที่ มท 5328.2/รย-ชก./2317 ลงวันที่ 24 พฤษภาคม 2538

ตามที่ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดระยอง ขออนุญาตดำเนินการตามโครงการขยายเขตและติดตั้งระบบไฟฟ้าบนเกาะเสม็ด โดยการก่อสร้างโรงจักรดีเซล สถานีปลายสายเคเบิลใต้ดิน และปักเสา-พาดสายแรงสูงและแรงต่ำ ทั้งในเขตและนอกเขตอุทยานแห่งชาติเขาแหลมหญ้า-หมู่เกาะเสม็ด ในปี 2538-2539 นั้น

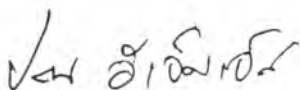
จังหวัดระยองพิจารณาแล้วเห็นว่า ไฟฟ้าเป็นสาธารณูปโภคที่มีความจำเป็นเร่งด่วนที่จะต้องดำเนินการ เพื่อให้ประชาชนได้มีไฟฟ้าใช้อย่างทั่วถึง และเป็นความต้องการของประชาชนชาวเกาะเสม็ด ดังนั้น จึงให้การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดระยองดำเนินการตามโครงการดังกล่าวได้ โดยให้พิจารณาดำเนินการในส่วนที่สามารถดำเนินการได้ก่อน ดังนี้

1. ก่อสร้างระบบไฟฟ้าบนเกาะเสม็ดในแบบปักเสา-พาดสายแรงสูงและแรงต่ำระบบ OVER HEAD โดยพาดสายเคเบิลอากาศตามแบบของการไฟฟ้าและเพิ่มเติมการขยายเขตระบบจำหน่ายส่วนที่ยังไม่ทั่วถึงให้ครบถ้วน และวางสายจากฝั่งจังหวัดระยองไปยังเกาะเสม็ด เชื่อมโยงด้วย SUBMARINE CABLE (สายเคเบิลใต้น้ำ)

2. ก่อสร้างสถานีปลายเคเบิลใต้ดิน ก่อสร้างโรงจักรไฟฟ้าดีเซลบนเกาะเสม็ด และปักเสา-พาดสายแรงสูงและแรงต่ำตามแนวนอนในส่วนพื้นที่ที่อยู่นอกเขตอุทยานแห่งชาติเขาแหลมหญ้า-หมู่เกาะเสม็ด สำหรับพื้นที่อยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติฯ ให้รอผลการพิจารณาจากกรมป่าไม้

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

สำนักงานจังหวัด

21 กค 38

ฝ่ายแผนและโครงการ

โทร. (038) 611585

โทรสาร. (038) 614003

(นายวิมล พวงทอง) รย.
ผู้ว่าราชการจังหวัดระยอง
จก. หน.ส. 20 ก.ค. 38
จก. หน.ส. 19 ก.ค. 38
จก. หน.ส. 19 ก.ค. 38
จังหวัด/ท่าน. 19 ก.ค. 38

15 กรกฎาคม 2537

เรื่อง การขยายเขตและติดตั้งไฟฟ้าบนเกาะเสม็ด อำเภอเมือง จังหวัดระยอง

เรียน อธิบดีกรมป่าไม้

อ้างถึง หนังสือกรมป่าไม้ ที่ กษ 0712.04/7281 ลงวันที่ 14 มีนาคม 2537

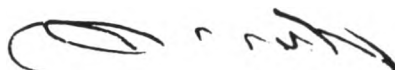
สิ่งที่ส่งมาด้วย โครงการขยายเขตและติดตั้งระบบไฟฟ้าในเกาะเสม็ด จำนวน 1 ชุด

ตามที่กรมป่าไม้ให้จังหวัดจัดทำแผนนิเทศนาระบบสาธารณูปโภคบนเกาะเสม็ด โดยให้สอดคล้องกับหลักการของแผนจัดการอุทยานแห่งชาติเขาแหลมหญ้า - หมู่เกาะเสม็ด ส่งให้กรมป่าไม้พิจารณา นั้น

จังหวัดระยองได้มอบหมายให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการแล้ว โดยขณะนี้ได้รับแจ้งจากไฟฟ้าส่วนภูมิภาคว่า การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคมีโครงการที่จะขยายเขตและติดตั้งระบบไฟฟ้าให้กับเกาะต่าง ๆ ที่จัดตั้งเป็นหมู่บ้านตามประกาศของกระทรวงมหาดไทย ซึ่งเกาะเสม็ดเป็นเกาะหนึ่งในโครงการดังกล่าว ปัจจุบันอยู่ระหว่างการศึกษาคำแนะนำของโครงการ ซึ่งหากไม่มีปัญหาเกี่ยวกับการใช้พื้นที่บนเกาะเสม็ดในเขตอุทยานแห่งชาติ คาดว่าจะเริ่มดำเนินการตามแผนงานได้ในปี 2538 - 2539 รายละเอียดปรากฏตามแผนการดำเนินงานที่ส่งมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา ผลการพิจารณาเป็นประการใด แจ้งให้จังหวัดทราบโดยด่วนด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง

แสดงความนับถือ

(นายวิโรด หวังทอง)

ผู้ว่าราชการจังหวัดระยอง

สำนักงานจังหวัด

ฝ่ายอำนวยการ

โทร. (038) 611585

รอง ผวจ.		14 ก.ค. 2537
หน.สนง.		14 ก.ค. 37
หน.ฝ.		14 ก.ค. 37
จนท.		14 ก.ค. 37
พิมพ์/...		14 ก.ค. 37

เลขที่รับ..... 3741

วันที่..... 6 ก.ค. 2537

เวลา.....

5 ก.ค. 2537

200 ถนนงามวงศ์วาน จตุจักร (กรุงเทพฯ 10900)

โทรศัพท์: 72224 PEABKK TH โทร 5890100

ที่ มท 5322.1/ 15219

28 มิถุนายน 2537

เรื่อง การขยายเขตและติดตั้งระบบไฟฟ้าบนเกาะเสม็ด อำเภอเมือง จังหวัดระยอง

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดระยอง

อ้างถึง หนังสือจังหวัดระยอง ที่ รย 0015.2/5901 ลงวันที่ 25 มีนาคม 2537

สิ่งที่ส่งมาด้วย แผนงานโครงการขยายเขตและติดตั้งระบบไฟฟ้าให้เกาะเสม็ด

ตามหนังสือที่อ้างถึง แจ้งการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคพิจารณาจัดทำโครงการสร้างระบบสาธารณูปโภคในส่วนที่เกี่ยวข้องให้เกาะเสม็ด อำเภอเมือง จังหวัดระยอง โดยให้ปฏิบัติตามแนวทางของกรมป่าไม้ แล้วส่งให้จังหวัดพิจารณา ดังความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคตรวจสอบแล้ว ใคร่ขอเรียนให้ทราบว่า การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคมีโครงการที่จะขยายเขตและติดตั้งระบบไฟฟ้าให้กับเกาะต่างๆ ที่จัดตั้งเป็นหมู่บ้านตามประกาศของกระทรวงมหาดไทย ซึ่งเกาะเสม็ดเป็นเกาะหนึ่งในโครงการดังกล่าว ปัจจุบันอยู่ระหว่างการศึกษาคความเหมาะสมของโครงการ โดยมีรายละเอียดการดำเนินการตามแผนงานที่แนบมาพร้อมนี้ ทั้งนี้หากไม่มีปัญหาเกี่ยวกับการใช้พื้นที่ในเขตอุทยานแห่งชาติ คาดว่าจะเริ่มดำเนินการตามแผนงานได้ในปี 2538-2539

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายดำรง ดาร์หอนันต์)

รองผู้ว่าการ ทำการแทน

ผู้ว่าการการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

(นายวิชาญ (ยศทอง))

ผู้ว่าราชการจังหวัดระยอง

กฟผ. ส่วนแผนงานโครงการ
สาย 147110: สายส่ง 110KV ไฟฟ้า
เกาะเสม็ด อำเภอเมือง จังหวัดระยอง
รพช. เกาะเสม็ด อำเภอเมือง จังหวัดระยอง
กรมป่าไม้ สำนักงานเขตป่าอนุรักษ์
กรมที่ดิน สำนักงานเขตป่าอนุรักษ์

กองโครงการและวางแผน
14 มิถุนายน 2537
โทร. 5905716

โทรสาร 5894859

นางสาวอารีย์ กอเจริญรัตน์

หัวหน้าฝ่ายแผนและโครงการ

14 มิถุนายน 2537

14 ก.ค. 2537

137

1. ชื่อโครงการ การขยายเขตและติดตั้งระบบไฟฟ้าให้เกาะเสม็ด อ.เมือง จ.ระยอง

2. หลักการและเหตุผล

เกาะเสม็ด เป็นเกาะที่มีความสวยงามติดอันดับโลก มีศักยภาพทางด้านการท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศนิยมไปพักผ่อนเกาะจำนวนมาก ก่อให้เกิดกิจกรรมทางด้านบริการท่องเที่ยวขึ้นหลายอย่าง อาทิ ที่พักแรม ร้านอาหาร ร้านค้าต่างๆ เป็นต้น ปริมาณการความต้องการใช้ไฟฟ้าเพิ่มขึ้นอย่างมากและรวดเร็วเกินกำลังผลิต ที่ผลิตใช้กันเองจากเครื่องกำเนิดไฟฟ้าขนาดเล็ก จึงจำเป็นที่จะต้องจัดหาแหล่งพลังงานไฟฟ้า ที่สามารถรองรับกับปริมาณการใช้ที่เพิ่มขึ้นได้อย่างเพียงพอ และมีประสิทธิภาพมั่นคง

3. วัตถุประสงค์

1. เพื่อขยายการให้บริการพลังงานไฟฟ้าให้หมู่บ้านต่างๆ บนเกาะซึ่งยังไม่มีไฟฟ้าใช้
2. เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการใช้พลังงานไฟฟ้าให้เกิดประโยชน์สูงสุด ตามนโยบายของรัฐบาลและความต้องการของประชาชนบนเกาะ

4. สถานที่ดำเนินการ

บ้านเกาะเสม็ด หมู่ 4 ต.เพ อ.เมือง จ.ระยอง

5. ปริมาณงาน

การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคได้กำหนดทางเลือกในการขยายเขตและติดตั้งระบบไฟฟ้าบนเกาะเสม็ดไว้ 2 ทางเลือก และมีปริมาณงาน ดังนี้

5.1 การก่อสร้างเชื่อมโยงระบบจำหน่ายไฟฟ้าด้วยสายเคเบิลใต้น้ำ

5.1.1 ก่อสร้างเชื่อมโยงระบบจำหน่ายด้วยสายเคเบิลใต้น้ำ ระยะทางประมาณ 4 กม.

5.1.2 ก่อสร้างระบบจำหน่ายแรงสูง 22 เควี บนเกาะเสม็ด ระยะทางประมาณ 9 กม.

5.1.3 ติดตั้งหม้อแปลงพร้อมอุปกรณ์ป้องกัน จำนวน 8 เครื่อง รวม 1,360 เควีเอ.

5.1.4 ก่อสร้างระบบจำหน่ายแรงต่ำระยะทางประมาณ 8 กม.

5.2 การก่อสร้างโรงจักรไฟฟ้าดีเซล

5.2.1 ก่อสร้างโรงจักรพร้อมติดตั้งเครื่องกำเนิดไฟฟ้าขนาด 1x500 และ 2x1,000 กิโลวัตต์

5.2.2 ก่อสร้างระบบจำหน่ายแรงสูง 22 เควี บนเกาะเสม็ด ระยะทางประมาณ 9 กม.

5.2.3 ติดตั้งหม้อแปลงพร้อมอุปกรณ์ป้องกัน จำนวน 8 เครื่อง รวม 1,360 เควีเอ.

5.2.4 ก่อสร้างระบบจำหน่ายแรงต่ำ ระยะทางประมาณ 8 กม.

6. เงินลงทุน

6.1 การก่อสร้างเชื่อมโยงระบบจำหน่ายด้วยสายเคเบิลใต้น้ำ

คาดว่าจะใช้เงินลงทุนประมาณ 77 ล้านบาท แยกเป็น

6.1.1 ค่าก่อสร้างสายเคเบิลใต้น้ำ = 58 ล้านบาท

6.1.2 ค่าก่อสร้างระบบจำหน่ายบนเกาะ = 19 ล้านบาท

6.2 การก่อสร้างโรงจักรไฟฟ้าดีเซล

คาดว่าจะใช้เงินลงทุนประมาณ 35 ล้านบาท แยกเป็น

6.2.1 ค่าก่อสร้างอาคารโรงจักรและติดตั้งเครื่องกำเนิดไฟฟ้า = 16 ล้านบาท

6.2.2 ค่าก่อสร้างระบบจำหน่ายบนเกาะ = 19 ล้านบาท

7. แหล่งเงินทุน

งบประมาณแผ่นดินและงบลงทุนของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

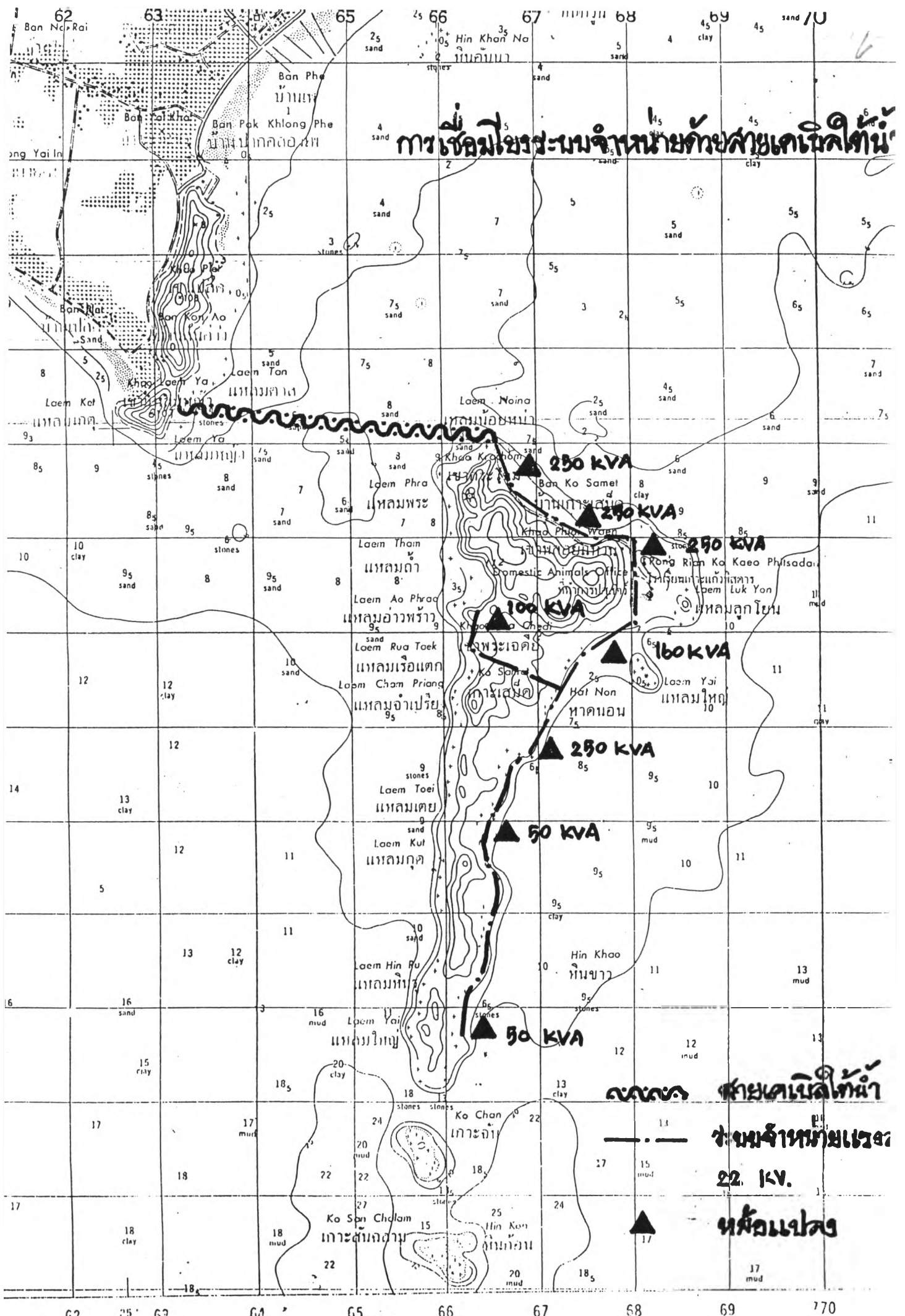
8. ระยะเวลาดำเนินการ

การดำเนินการตามโครงการฯ จะใช้เวลาประมาณ 1 ปี

9. ผลตอบแทนที่จะได้รับจากโครงการ

- ทำให้ประชาชนบนเกาะเสม็ด ได้มีไฟฟ้าใช้อย่างทั่วถึง และประหยัดค่าใช้จ่ายจากการใช้เครื่องกำเนิดไฟฟ้าขนาดเล็กของผู้ใช้ไฟแต่ละราย
- เพิ่มรายได้ให้กับราษฎรในท้องถิ่น โดยการใช้ไฟฟ้าในการประกอบอาชีพ เพิ่มผลผลิตและสนับสนุนธุรกิจท่องเที่ยว
- พัฒนาความเป็นอยู่ขั้นพื้นฐานของประชาชนให้ดีขึ้น
- เพิ่มประสิทธิภาพในการรักษาพยาบาล การเรียนการสอนเนื่องจากสามารถนำเครื่องมือที่ทันสมัยมาใช้งานได้
- ลดมลภาวะและลดการตัดต้นไม้สำหรับใช้เป็นเชื้อเพลิงในการหุงต้ม
- สามารถรับข่าวสารที่ทันต่อเหตุการณ์ รวมทั้งความบันเทิงในรูปแบบต่างๆ
- สร้างทัศนคติที่ดีของประชาชนต่อรัฐบาล กล่าวคือ มีความรู้สึกที่รัฐบาลไม่ทอดทิ้งแม้จะอยู่บนเกาะที่ห่างไกล

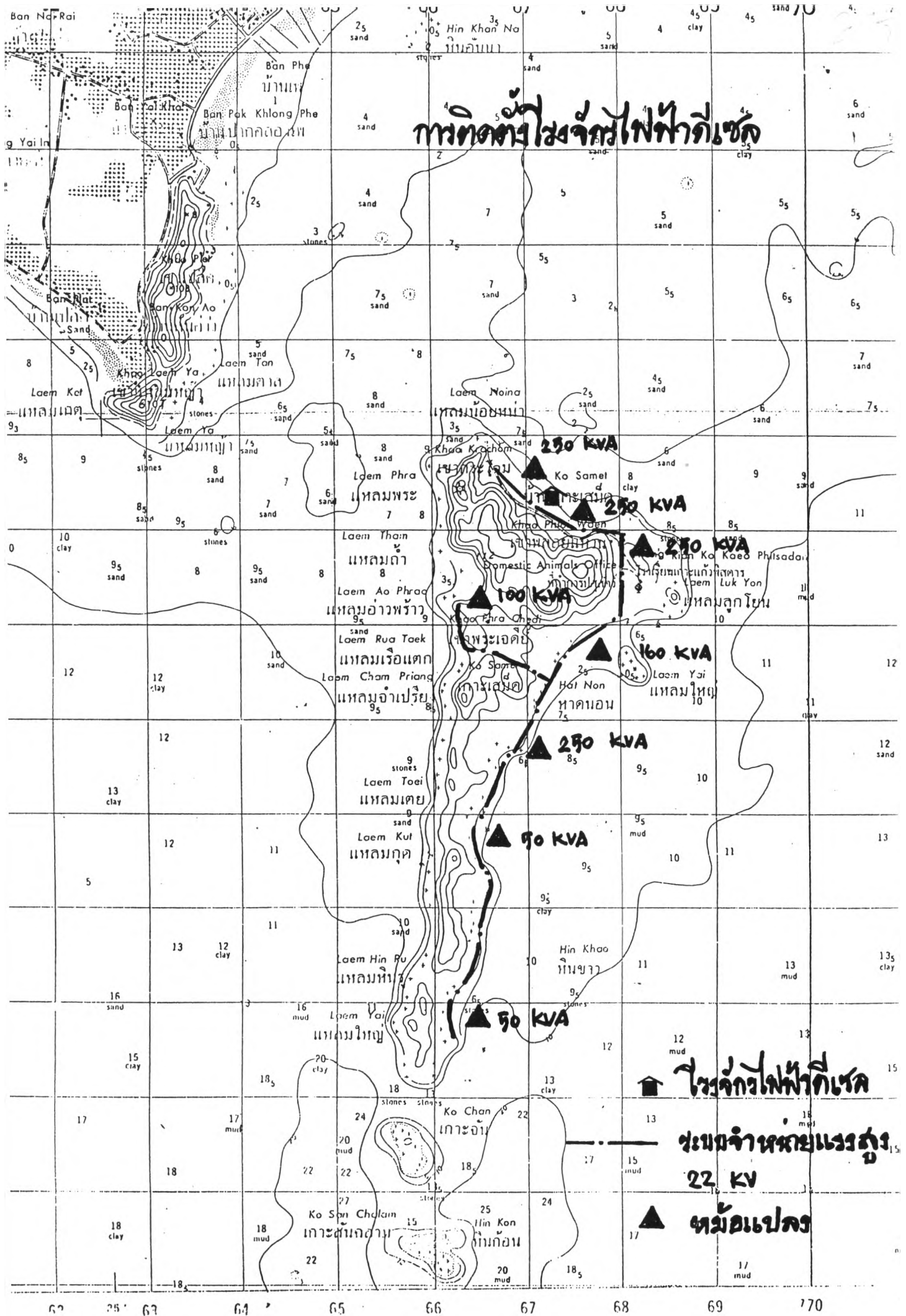
การเชื่อมโยงระบบจำหน่ายสายเคเบิลต้น

สายเคเบิลต้นน้ำ
 ระบบจำหน่ายแรง 22 KV.
 หม้อแปลง

62 63 64 65 66 67 68 69 70

การติดตั้งสายจ่ายไฟฟ้าที่เขต

ระบบจำหน่ายแรงดัน
22 KV

หม้อแปลง

62 63 64 65 66 67 68 69 70

ภาคผนวก ค
แบบสอบถาม

แบบสอบถาม

(สำหรับผู้มาเยือนชาวไทย)

ส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์
เรื่อง

แนวทางการพัฒนาทางกายภาพของเกาะเสม็ด จังหวัดระยอง

ภาควิชาการวางแผนภาคและเมือง

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

● จุดประสงค์ของการเดินทางมาในครั้งนี้

☐ ท่องเที่ยว	☐ ธุรกิจ
☐ ทัศนศึกษา	☐ อื่น ๆ

สถานที่สัมภาษณ์

วันที่.....

เวลา

จำนวนผู้มาเยือนบนชายหาด..... คน

แบบสอบถาม

• ข้อมูลส่วนตัว

เพศ

- หญิง อายุ ปี
- ชาย อายุ ปี

สถานภาพ

- โสด
- แต่งงาน
- หย่าร้าง
- อื่น ๆ ระบุ.....

อาชีพ

- นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา
- ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ
- พนักงานบริษัทเอกชน
- แม่บ้าน
- อื่น ระบุ

ระดับการศึกษา

- ประถม
- มัธยมศึกษา
- ปริญญาตรี
- ปริญญาโทหรือสูงกว่า

รายได้

- ต่ำกว่า 2,500 บาท
- 2,501-5,000 บาท
- 5,001-10,000 บาท
- 10,001-20,000 บาท
- มากกว่า 20,001 บาท

• รูปแบบการท่องเที่ยว

1. แหล่งท่องเที่ยวประเภทใดที่ท่านชื่นชอบ

- ธรรมชาติ
- ประวัติศาสตร์ / ศิลปวัฒนธรรม
- หาดทราย/ เกาะ
- อื่น ๆ ระบุ

2. ท่านเคยเดินทางมายังเกาะเสม็ดหรือไม่? (ไม่รวมครั้งนี้)

- เคยครั้ง
- ไม่เคย

3. ระยะเวลาที่ท่านกบนเกาะ

- ไม่พักแรม (เช้า-เย็นกลับ)
- พักแรม วัน สถานที่พัก/หาด

4. ค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่ในการเดินทางครั้งนี้คือ
- ค่าที่พัก บาท/วัน ค่ายานพาหนะ บาท (ไป-กลับ)
- ค่าอาหาร บาท/วัน อื่น ๆ ระบุ
5. ท่านคิดว่ามีแผนที่จะเดินทางไปยังสถานที่อื่นในจังหวัดระยองหรือไม่
- มี ระบุ
- ไม่มี
6. พาหนะที่ใช้เดินทางคือ
- รถยนต์ส่วนบุคคล รถโดยสารประจำทาง
- รถไฟ บริษัททัวร์/กลุ่มทัวร์
7. ท่านเดินทางมากับ
- ครอบครัว จำนวน คน เพื่อน จำนวน คน
- ที่ทำงาน จำนวน คน คนเดียว
8. จำนวนผู้โดยสารในเรือที่เดินทางมาพร้อมท่าน
- น้อยกว่า 20 คน 21-30 คน
- 31-40 คน 41 คนหรือมากกว่า

● **ช่วงเวลา**

1. ช่วงเวลาใดที่เหมาะสมสำหรับการเดินทางมายังเกาะเสม็ด
- วันหยุดนักขัตฤกษ์/วันหยุดราชการ วันหยุดสุดสัปดาห์
- วันใดก็ได้

2. ท่านมีส่วนร่วมกับการกิจกรรมบริเวณชายหาดอย่างไร

กิจกรรม	การมีส่วนร่วมกับการกิจกรรม				
	4-5 ช.ม./วัน	3-4 ช.ม./วัน	2-3 ช.ม./วัน	1-2 ช.ม./วัน	ไม่เคย
1. อาบแดด/อ่านหนังสือ					
2. เดินเล่น-วิ่งเล่น					
3. ว่ายน้ำ					
4. ซี่จักรยาน					
5. เล่นกีฬาทางน้ำ (สกี/วินเซิร์ฟ)					

2. ช่วงเดือนใดที่ท่านคิดว่าเหมาะสมในการเดินทางมายังเกาะเสม็ด

3. ท่านมักลงเล่นน้ำ หรือทำกิจกรรมบริเวณชายหาดในช่วงเวลาใด
- 08.00-12.00 น. 12.01-16.00 น.

16.00-18.00 น.

หลัง 18.00 น.

● **ศักยภาพ และปัญหาของแหล่งท่องเที่ยวบนเกาะเสม็ด**

1. แหล่งท่องเที่ยวใดบนเกาะเสม็ดที่ท่านชื่นชอบมากที่สุด

หาดทรายแก้ว

อ่าววงเดือน

อ่าวพร้าว

อื่น ๆ ระบุ

เพราะ

2. ท่านมีแผนที่จะไปยังหาดอื่นหรือไม่

มี หาด.....

ไม่มี

เพราะ

3. หาด/อ่าวที่ท่านไปพักนั้นมีระดับความหนาแน่นของกิจกรรมเป็นเช่นไร

5 มากที่สุด

4 มาก

3 ปานกลาง

2 น้อย

1 น้อยที่สุด

หาด/อ่าว	พื้นที่เล่นน้ำ	พื้นที่ชายหาดส่วนหน้า	พื้นที่เบื้องหลังหาด
จำนวนผู้มาเยือน			
จำนวนที่พักอาศัย			
จำนวนร้านค้า			
จำนวนเตียงผ้าใบ			
ปริมาณน้ำอุปโภค/บริโภค			
ปริมาณไฟฟ้า			
จำนวนตู้โทรศัพท์			
จำนวนเรือที่ให้บริการ			
กิจกรรมบนพื้นที่			
จำนวนรถที่ให้บริการภายในเกาะ			
ปริมาณถังขยะ			
จำนวนห้องน้ำ			
ปริมาณที่จอดรถ			
สถานีอนามัย			

● **ทัศนคติที่มีต่อสภาพแวดล้อมของเกาะเสม็ด**

1. **ทัศนคติที่มีต่อสภาพแวดล้อมของเกาะเสม็ด**

ลักษณะของพื้นที่	พอใจมาก [5]	พอใจ [4]	เฉยๆ [3]	ไม่พอใจ [2]	ไม่พอใจมาก [1]
1. เหมาะสำหรับพักผ่อน					
2. ได้สัมผัสกับธรรมชาติอย่างใกล้ชิด					
3. มีความเป็นส่วนตัว					
4. มีความเงียบสงบ					
5. ได้เปลี่ยนอิริยาบถ					
6. ความยาวของชายหาด					
7. ความกว้างของชายหาด					
8. ความสะอาดของชายฝั่ง					
9. คุณภาพของน้ำทะเล					
10. คุณภาพของประการัง					
11. ความปลอดภัยต่อนักท่องเที่ยว					
12. ทัศนียภาพ และความสวยงาม					
13. ศูนย์ข่าวสารนักท่องเที่ยว					
14. อัตราการบริการด้านที่พัก					
15. ระยะเวลาการให้บริการด้านไฟฟ้า					
16. ลักษณะท่าเรือ/สิ่งอำนวยความสะดวก					
17. เส้นทางสัญจรภายในเกาะ					
18. อธิยาศัยไมตรีของคนในท้องถิ่น					
19. ความเป็นระเบียบของร้านค้า					
20. ป้ายแสดงที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยว					

● **แนวทางการพัฒนา**

- ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการมีนโยบายปิดเกาะชั่วคราว เพื่อให้ธรรมชาติได้เกิดการฟื้นตัว
 - เห็นด้วย เพราะ
 - ไม่เห็นด้วย เพราะ
- ช่วงเดือนใดที่ท่านคิดว่าเหมาะสมในการเดินทางมายังเกาะเสม็ด
- ท่านคิดว่าท่านจะเดินทางมายังเกาะเสม็ดอีกหรือไม่
 - มา เพราะ
 - ไม่มาเพราะ

4. ท่านคิดว่าเกาะเสม็ดควรอยู่ภายใต้การดูแลของอุทยานแห่งชาติต่อไปหรือไม่
 ควร ไม่ควร
 เพราะเหตุใด
5. ท่านคิดว่าอัตราค่าธรรมเนียมผ่านเข้า - ออกในปัจจุบันที่ทางอุทยานเรียกเก็บเหมาะสมหรือไม่
 เหมาะสม ไม่เหมาะสม ระบุจำนวนที่เหมาะสม บาท
6. หากทางอุทยานยังเพิ่มอัตราค่าธรรมเนียมผ่านท่านจะยังคงเดินทางมายังเกาะเสม็ดอีกหรือไม่
 มา ไม่มา
 เพราะ
7. ท่านคิดว่าลำดับของแนวทางการพัฒนาเกาะเสม็ดควรจะออกมาในรูปใด
 ส่งเสริมการท่องเที่ยว : โดยให้มีการขยายตัวของที่พักอาศัยตลอดแนวชายหาด
 กำหนดเขตการใช้พื้นที่ : โดยให้มีการกระจุกตัวของที่พักอาศัยสลับกับพื้นที่สีเขียว
 ใช้นโยบายที่เข้มงวดในการควบคุม : ห้ามไม่ให้มีการพักแรมยกเว้นการท่องเที่ยวแบบเข้าไป-เย็นกลับ
 จำกัดการขยายตัวของที่พักอาศัยให้ค่อย ๆ ลดจำนวนลง
 เปลี่ยนกรรมสิทธิ์การถือครองจากเอกชนให้เป็นของรัฐ และให้เอกชนเช่าในระยะเวลานั้น ๆ
 กำหนดระดับความเข้มของการใช้พื้นที่ : โดยการจัดสถานที่พักค้างแบบแคมป์ปิ้ง
8. ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับการพัฒนาเกาะเสม็ด

QUESTIONNAIRE

(for International Tourists in Samet Island)

Part of the thesis

PHYSICAL DEVELOPMENT GUIDELINES OF SAMET ISLAND, RAYONG PROVINCE

*Urban and Regional Planning
Faculty of Architecture
Chulalongkorn University*

● **What is the purpose of this trip?**

Tourist

Business

Seminar

Other, Specify.....

Beach:

Date :

Time :

The number of the people on the beach persons

QUESTIONNAIRE

● PERSONAL DATA

1. Sex
 Female years Male years

2. Status
 Single Married
 Divorce Other

3. Occupation
 Student Official
 Private Sector Other

4. Qualification
 High School Bachelor Degree
 Master Degree/or higher

5. Income
 25,000 - 35,000 Baht 35,000 - 45,000 Baht
 45,000 - 50,000 Baht More than 50,000 Baht

● TOURIST PATTERNS

1. What kind of the tourist resource do you favor most ?
 Natural/ Scenic Historical/ Archaeological/ Art & Cultural
 Beach/ Island Other, specify.....

2. Have you ever been here before?(not including this visit)
 Yes,time No

3. How long will you stay here?
 One day excursion
 more than one day, Where will you stay ? (Beach)days.

4. What is your average daily expenditure in this trip?
 Accommodation Baht Transportation Baht (Round trip)
 Food Baht Other, specify Baht

5. Do you have any plan to go to any other place in Rayong Province?

- Yes, Specify No

6. How did you come here?

- Private Car Bus
 Train Tour

7. Who did you come with? How many people came with you?

- Family persons Friend persons
 Office..... persons

8. How many passengers came with you in the boat?

- Less than 20 persons 21-30 persons
 31-40 persons More than 40 persons

● **PERIOD**

1. Which period do you think would be appropriate to close the island ?

- February-April November-January
 May-October

2. Participation in activities on the beach?

Activity	Participation in the activity				
	4-5 Hours/day	3-4 Hours/day	2-3 Hours/day	1-2 Hours/day	Never
1. Reading/ Sunbathing					
2. Walking/Jogging					
3. Swimming					
4. Biking					
5. Surfing/Windsurfing (Other)					

3. Which period is the best to come to this island?

- one day weekend
 long weekend/public holiday

4. What period of the day that you prefer to spend on the beach?

- 06.00-12.00 A.M. 12.00-04.00 P.M.
 04.00-06.00 P.M. After 06.00 P.M.

09/03

● **ENVIRONMENT ALL CHARACTERISTICS OF SAMET ISLAND**

Spatial Characteristic	Very satisfied [5]	Satisfied [4]	Neither [3]	unsatisfied [2]	Very unsatisfied [1]
1. Tranquillity & Rest					
2. Contract with Nature					
3. Seclusion and Privacy					
4. Quietness					
5. Variety of activities					
6. The length of the beach					
7. The width of the beach					
8. The cleanliness of shore line					
9 The quality of sea water					
10. Quality of coral reef					
11. Safety for tourists					
12. Scenery					
13. Tourist Information					
14. Accommodation Rates					
15. Period of power supply					
16. Port /Facilities at the port					
17. Inland transportation					
18. Friendliness of the local residents					
19. Variety of shops and restaurants					
20. Notice of the tourist resource?					

● **Development Guidellnes**

1. Do you agree with the temporary policy to close Samet Island?
 - Agree, because
 - Disagree, because

2. If you have the time, Do you want to come back to Samet Island again?
 - Yes, because
 - No, because

3. Do you think that Samet Island should be under the Leam Ya - Samet Island Marine National Park?
 - Yes, because
 - No, because

4. Do you agree with the entrance fee to Samet Island?
 Agree Disagree, The fee should be Baht.

5. If the National Park increases the fee, would you still come back?
 Yes No

6. Which guideline is appropriate for this Island?
- Tourism Promotion : Develop the accommodation at every beach
 - Zoning Regulation : Prepare the buffer zone between the natural and developing land
 - Policy enforcement for travel to Samet Island : Prohibit staying in this place except for day trip
 - Restrict the number of commercial accommodations
 - Change to management by government
 - Restriction of usage intensity by arranging areas according to activities

7. Other Recommendation

.....
.....
.....
.....
.....

ประวัติผู้เขียน

นางสาวสุนทรี เสริณสุขสัมฤทธิ์ เกิดเมื่อวันที่ 16 พฤศจิกายน พ.ศ. 2512 ที่ กรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษาศิลปศาสตรบัณฑิตสาขาภูมิศาสตร์ เกียรตินิยมอันดับ 2 จาก มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เมื่อปี พ.ศ. 2535 และได้เข้าทำงานในบริษัท เทตราฟอว์ ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด ตำแหน่งเลขานุการ 2 ปี ก่อนเข้าศึกษาต่อในปี 2537